

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermanni Conringii De Antiquitatibus Academicis Dissertationes

Conring, Hermann

Helmeftadii, 1674

Supplementum IV. ad pag. eand.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12929

arbitror improbabat. Nec verò vel nunc habemus quod de iis adferri in medium queamus.

SUPPLEMENTVM III.

Ad pag. III.

ANtiquissimis, non multò post diluuium, temporibus, in Cananæorum populis, priusquam illi per Israëlitas excisi & terræ eorum fuerunt iusto Divino iudicio occupatæ, celebrem aliquam obtinuisse doctrinæ culturam, indicat nomen urbis *Kiriat Sepher*: hoc enim idem est atque si dicas *Urbem librariam aut librorum*. Enimvero jam pridem antea Urbem id nominis in celebri fuisse fama, indicat sacra Josuæ historia cap. xv. versic. 15. & 16. *Ascenditq; Chaleb inde ad habitatores Debir: cujus nomen antea fuit Kiriat Sepher. Dixitq; Chaleb: qui percusserit Kiriat Sepher & cepit eam, dabo ei Achsah filiam meam in uxorem.* Igitur isthac ætate superfuit vetus urbis vocabulum *Kiriat Sepher* & post mutavit in *Debir*. Viri docti nonnulli, interque eos ipse Hugo Grotius, existimant hanc esse urbem illam, quæ Xenophonti nuncupatur *Phœnicum gymnasium*. Verùm primo *γυμνάσιον* ætate Xenophontis non Scholam literariam significavit, sed locum exercitiis corporis destinatum. *Deinde* Xenophontis ævo non fuit ampliùs in usu appellatio prisca urbis illa *Kiriat Sepher* sed *Debir*, nec ulla ibi schola celebris fuit. Nihil proinde & de illâ Cananæorum schola potest dici: etsi indubie fuerit insigni olim fama, ut quæ toti urbi dederit à libris suam appellationem.

SUPPLEMENTVM IV.

ad pag. eand.

DE ÆGYPTIORVM scholis statim p. 3. fecimus Dissertationis initium: idque meritò, quoniam hæ maxime olim celebres, & laudem ad postera etiam secula eximiam transmiserunt.

Dd 2

Quo.

Quoniam Aristoteles autem causam ejus, quare Ægyptii præ aliis cæperint excolere Philosophiam, prudenter significavit, & nos isthuc jam tum respeximus: haud abs re fuerit, ipsamet Aristoteli verba, Latine tamen versa, in medium adferre, à paucioribus aliàs legi fortè solita. *Omnibus jam hujuscemodi (artibus scilicet rerum vitæ necessariarum) comparatis, ea scientia reperta sunt, quæ nec ad voluptatem nec ad usus necessarios conducunt, ac primum iis in locis ubi homines otioabantur. Hinc Mathematicæ artes in Ægypto primum instituta sunt; ibi enim concessum est Sacerdotibus otio frui.*

Porro quod liberis quoque Sacerdotum abunde ex publico fuerit consultum, & quod solis iis tradita fuerit doctrina quævis sublimior, id obfuisse potiùs quam profuisse scientiarum culturæ, ostensum à nobis jam tum est *l. I. de Hermet. Medicina cap. 15.* Quo libro integro prolixè persecuti sumus quæ ad Ægyptiorum studia sapientiæ attinent, atque adeo etiam illa omnia quæ hîc non nisi levi attigimus digito: eoque non est, cur hîc ejus quid nunc addamus. Nec verò eorum quidquam est cujus pæniteat attulisse.

Unum tamen obiter hîc fatemur: illam de libris Chemicis Ægyptiorum per Diocletianum Imperatorem combustis fabulam, quam solius Suidæ relationi adscripsimus *l. I. c. 3. pag. 26,* postinventam à nobis esse etiam inter illa Excerpta Operis Constantini Porphyrogeneti, quæ Peiresciano ære redempta vulgavit & vertit doctissimus Henricus Valesius, descripta *pag. 835* ex Joanne Antiocheno: quem fuisse Monachum Phoca Imperatore juniorem, haud obscure liquet ex *pag. 35* ejusdem Peiresciani voluminis. Vnde Joannes ille mutuatus eam sit fabulam, aut num ipsemet finxit,

finxerit, haud equidem dixerō. Notat enim quidem Vale-
sius pag. 215: Joannem Antiochenum sua pluraq; ex Entro-
pio Græcè à Conone Lycio verso descripsisse: & sanè non-
nulla quæ de Diocletiano refert habentur etiam in Eu-
tropio: quia hæc fabula autem non reperitur in Eutropia-
nis codicibus, indubie alium illa auctorem habet. Sui-
dam vero ab Antiocheno isthoc Monacho Joanne illam
accepisse, verisimile est. Etenim multa eum transcripsisse
ex Porphyrogeniti Eclogis jam pridem observavit Ful-
vius Ursinus, probavitq; H. Valesius. Sed & summus in hisce
literis Claudius Salmasius in *Solinianis* pag. 1077 notat: Sui-
dam Chemicam alteram istam famolam aurei velleris in-
terpretationem desumpsisse ex Joannis Antiochenis libro
περὶ δεχαιολογίας, qui indubie est illius Monachi Joan-
nis Antiocheni. Quin imò videtur, Monachum illum
esse eundem qui Suidæ voce εἶπον audit Ἰωάννης ὁ χημικός: at-
que adeo hunc esse illum Characem, non autem alterum id
nominis Pergamenum, ex quo illud Chemicum de aureo
vellere commentum ad Dionysii Afri *περὶ ἡγήσεων* memorasse
Eustathium, diximus p. 27. *Hermeticorum*: illum verò Cha-
racem, cujus testimoniis usum Justiniano jam Imperatore
Hermolaum Byzantium ibidem notavimus, vetustio-
rem esse Pergamenum. Quæ heic memorare, alienius qui-
dem non nihil est ab hoc instituto: fortassis tamen mere-
tur excusationem, ob ingenuam erroris confessionem e-
mendationemque.

SUPPLEMENTVM V.

Ad pag. vi.

DE Scholis veterum CHALDÆORVM præter ea quæ
laudatis à me locis habent Diodorus & Strabo, vix
quidquam memoratu dignum occurrit. Nam & illa quæ in

Dd 3

facro